

เด็กวันวาน...เด็กวันนี้

พุทธกรพย์ มุคสิริ

อดีตที่ปรึกษา:บรรณาธิการ

(เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๑๐) สำนักงาน ก.พ.

สำหรับเด็กวันวาน...ในเดือนสิงหาคม มีวันสำคัญของชาติ อยู่วันเดียว คือวันที่ ๑๒ สิงหาคม ซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

แต่เด็กวันนี้...มีวันสำคัญเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งวัน วันนั้นก็คือ วันแม่ โดยถือเอาวันเสด็จพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ วันที่ ๑๒ สิงหาคม เป็นวันแม่แห่งชาติ

เหตุที่ลุงเขียนเช่นนี้ เพราะในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ คณะกรรมการอำนวยการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นผู้กำหนดวันแม่แห่งชาติดังกล่าว

ทั้งนี้ ได้กำหนดให้ “ดอกมะลิ” เป็นดอกไม้สัญลักษณ์ของวันแม่ด้วย

ที่จริง กระทรวงสาธารณสุขได้จัดงานวันแม่ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ ณ สวนอัมพร

แต่โดยที่ช่วงนั้นเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงต้องงดการจัดงานวันแม่ในปีต่อมา

หลังจากนั้น ได้มีการกำหนดวันแม่อีกหลายครั้ง แต่วันแม่ที่รัฐบาลรับรอง คือวันที่ ๑๕ เมษายน โดยเริ่มจัดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๓

แต่ก็ต้องหยุดลงอีกในหลายปีต่อมา เนื่องจากกระทรวงวัฒนธรรมถูกยุบไป ส่งผลให้สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งรับหน้าที่จัดงานวันแม่ขาดผู้สนับสนุน

ในวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ สมาคมครูคาทอลิกแห่งประเทศไทย ก็ได้จัดงานวันแม่ขึ้นอีกครั้ง แต่ก็จัดได้เพียงปีเดียวเท่านั้น แล้วก็เงียบหายไปอีก

หลังจากได้มีการกำหนดขึ้นใหม่ตามที่ได้กล่าวข้างต้น เราก็ได้ยึดถือวันที่ ๑๒ สิงหาคม เป็นวันแม่แห่งชาติตลอดมา

ที่จริงข้อมูลเกี่ยวกับ “วันแม่” นี้ ลุงไม่เคยรู้มาก่อนหรอก แต่เมื่อลุงเขียนถึงวันแม่ ก็ต้องค้นคว้ากันหน่อย และข้อมูลที่ก็ได้ได้จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (<http://th.wikipedia.org/wiki/วันแม่แห่งชาติ>)

ก็ขอขอบคุณเจ้าของข้อมูลมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เหตุที่ลุงได้กล่าวมาเสียยืดยาว ก็เพื่อวัตถุประสงค์ ๒ ประการ

ประการแรก เพื่อให้หลายๆ ได้ทราบประวัติความเป็นมาของวันแม่แห่งชาติ

ประการที่สอง เพื่อให้หลายๆ ได้ถือโอกาสทำสิ่งพิเศษให้กับแม่ในวันดังกล่าว

นำมาลัยดอกมะลิซักพวง ไปกราบแม่ในวันนั้น แม่จะได้ชื่นใจ

ที่จริง พระคุณของแม่นั้น มีมากมายและใหญ่หลวงนัก ลุงๆ ไม่ควรที่นึกถึงแม่เฉพาะวันแม่แห่งชาติ แต่เพียงวันเดียว

แต่ลุงๆ ควรจะนึกถึงและทดแทนพระคุณของท่านทุกวัน เขียนถึงวันแม่ ลุงยังจำฝังใจถึงคำสอนของท่านปัญญา

นันทภิกขุ ผู้ล่วงลับไปแล้ว

ท่านได้เทศนาสั่งสอนอุบาสกอุบาสิกา ซึ่งลุงได้ไปนั่งฟังอยู่ด้วย ในเช้าวันอาทิตย์หนึ่งที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ปากเกร็ดนนทบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖

ท่านได้สอนให้พวกเราทุกคนที่เข้าร่วมรับฟังพระธรรมเทศนาจากท่าน ให้รู้จักพระคุณและรู้จักทดแทนพระคุณของพ่อแม่ ท่านย้ำนัยย้ำหนาว่า ทำให้พ่อกับแม่นั้น ทำไปเกิดจะเป็นมงคลแก่ตัวเอง หากพ่อแม่ประสงคฺสิ่งใด หากทำได้ก็จงทำให้ท่าน และทำให้ท่านตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นี้แหละ

เพราะพ่อแม่ รับได้ เห็นได้ สัมผัสได้และได้ชื่นใจ

อย่าได้นึกถึงพระคุณของพ่อแม่ ตอนที่ท่านได้ล่วงลับไปแล้วเลย รวมทั้งไม่ต้องนำข้าวปลาอาหารไปวางไว้หน้าโลงศพ หรือนำสิ่งอื่นไปให้พ่อแม่ที่หลุมฝังศพหรอก

เพราะตอนนั้น ท่านไม่รู้แล้ว

ที่จริงลุงก็ได้ปฏิบัติอยู่บ้างแล้ว อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่วันนั้น เป็นต้นมา ลุงก็ได้ปฏิบัติมากขึ้นตามที่ท่านปัญญานันทภิกขุ ได้สอนไว้

เสียดายนึกที่ลุงปฏิบัติให้พ่อได้เพียงไม่กี่เดือน เพราะพ่อได้เสียไปในปี พ.ศ. ๒๕๓๗

แต่ก็ได้ปฏิบัติต่อแม่ตามคำสอนของท่านปัญญานันทภิกขุ อย่างเต็มที่เสมอมา

ปีนี้ พ.ศ. ๒๕๕๒ แม่มีอายุ ๑๐๒ ปีแล้ว แม้ว่าแม่จะไม่แข็งแรง เดินไม่ได้แล้ว แต่แม่ก็ยังมีสติ ยังจำลุงได้ทุกครั้ง ที่ลุงไปเยี่ยม แม้ว่าบางครั้งจะใช้เวลาในการทบทวนความจำบ้าง เพราะลุงไม่ได้ไปเยี่ยมบ่อยๆ เพียงปีละ ๒-๓ ครั้ง เท่านั้น

และวันแม่แห่งชาติปีนี้ ลุงก็ตั้งใจจะไปกราบแม่เหมือนเช่นทุกๆ ปี ที่ผ่านมา

เพราะอย่างน้อยก็จะทำให้แม่มีกำลังใจ อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของลุงและพี่ๆ น้องๆ ของลุงไปอีกนานเท่านาน

ลุงเล่าเรื่องนี้ให้หลายๆ ฟัง ก็เพื่อให้หลายๆ ได้นึกถึงแม่ และหาทางที่จะทดแทนพระคุณของแม่

การทดแทนพระคุณของแม่ ไม่ใช่ให้สิ่งของแก่ท่านเท่านั้น การเป็นเด็กดีและตั้งใจศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งมีความประพฤติดี เป็นสิ่งที่พ่อแม่ทุกคนปรารถนาจะให้เห็น

ลุงได้เรียนจบการศึกษาและมีครอบครัวที่ดี เป็นปรารถนาสูงสุดของพ่อแม่

เพราะเมื่อเห็นลูกมีความสุข พ่อแม่ก็มีความสุขด้วย

จำใส่ใจไว้เลยนะหลานนะ ตอนนี้อายุไม่มีรายได้ ดังนั้น สิ่งที่ทำให้พ่อแม่ได้ ก็คือการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และประพฤติดี ให้เป็นเด็กดี ช่วยทำงานบ้าน แบ่งเบาภาระให้ท่านบ้าง

และก็อย่าลืม วันแม่แห่งชาติปีนี้ เตรียมดอกมะลิ

ไปกราบแม่ หอมแม่และขอพรจากแม่

ไม่มีพรใดที่จะประเสริฐไปกว่าพรของแม่

ทำไปเกิดหนู จะได้เป็นมงคลแก่ชีวิต

